

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8C/70/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7707217076
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2013:7707217076.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci žalobcu JUDr. Ľuboša BAJUŽÍKA, advokát so sídlom Nám. slobody 2, Humenné proti žalovaným 1. Y., bytom B.; 2. InSi s.r.o., IČO: 36570486 so sídlom Podhorod' 123, obidvaja zastúpení JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom Plynárenská 1, Michalovce o zaplatenie 479,98 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 479,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 20.3.2008 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

odôvodnenie:

Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 20.12.2007 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 479,98 € s úrokom z omeškania ako náhradu škody spôsobenej rozbitím čelného skla na jeho motorovom vozidle značky Mercedes E 270 CDI, EVČ: N. X., ku ktorému došlo tak, že od kolesa pred ním idúceho motorového vozidla BMW X5, EVČ: O. bol vymrštený kameň, ktorým poškodil čelné sklo tak, že ho bolo treba vymeniť. Označené vozidlo BMW je majetkom žalovaného v 2. rade.

Žalovaní so žalobou nesúhlasili, žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav.

Z rozsudku Okresného súdu v Michalovciach č. k. 8C/70/2008 - 58 zo dňa 6.2.2009 súd zistil, že žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovaní v 1. a 2. rade boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 479,98 € (14.360,- Sk) z titulu náhrady škody zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca mal poškodené čelné sklo na svojom osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes E 270 CDI, EVČ: N., ktoré bolo vymenené, čo potvrdil predloženými listinnými dôkazmi a následne túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa JUDr. Jana Čepčeková. Taktiež bolo preukázané, že sa žalobca bezprostredne po predmetnej udalosti rozprával so žalovaným v 1. rade, avšak žalobca nijakým spôsobom nepreukázal (nepredložil o tom žiadny dôkaz), že poškodenie čelného skla bolo priamo spôsobené žalovaným v 1. alebo žalovaným v 2. rade. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 427 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Náhradu trov konania odôvodnil odkazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe vyhovieť resp. zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyčítal

súdu, že rozsudok nemá oporu v zákone ani v dôkazoch a že je nepreskúmateľný a predčasný. Súd síce citoval ustanovenie § 427 ods. 1,2 OZ, ale zrejme úmyselne opomenul tú skutočnosť, že táto zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti objektívnej teda bez zreteľa na zavinenie. Základným predpokladom tejto zodpovednosti je skutočnosť, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Odôvodnenie rozsudku neobsahuje hodnotiace úvahy jednotlivých dôkazov i všetkých vo vzájomnej súvislosti a neprihliadol na skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo. Uviedol, že z listinných dôkazov ako aj z jeho výpovede ako aj z výpovede bezprostrednej svedkyne JUDr. Čepčekovej vyplynulo, že pred kritickým momentom sklo na jeho motorovom vozidle nebolo poškodené. Súd tieto dôkazy nevyhodnotil. Rovnako opomenul aj povinnosť podľa § 157 ods. 2 O. s. p. lebo nevyvetlil ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie a neuviedol akými úvahami sa riadil pri hodnotení. Neuviedol ani ako vec právne posúdil. Požiadavku súdu, že žalobca nijakým spôsobom nepredložil dôkaz, že poškodenie čelného skla bolo priamo spôsobené žalovaným v 1. alebo žalovaným v 2. rade považoval za nespravodlivú a nelogickú lebo v kritickom momente riadil svoje auto, ktoré išlo za autom žalovaného v 1. rade a nebolo možné žiadnym spôsobom v tejto chvíli vyhotovovať nejaký dôkaz, ktorý by súd presvedčil. Vyhotovenie videozáznamu neprichádzalo v tomto momente do úvahy.

Z uznesenia krajského súdu č. k. 6Co 92/2009 - 71 zo dňa 29.1.2010 súd zistil, že krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom uviedol, že došlo k vade konania vymedzenej v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p., ktoré je vo svojej podstate porušením zákonného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z odôvodnenia je zrejmé, že podľa názoru odvolacieho súdu ide o nárok na náhradu škody spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku podľa § 427 ods. 2 OZ a nasl.

Odvolací súd poznamenal, že žalovaný v 1. rade vypovedal, že bol vodičom osobného motorového vozidla BMW X5 a v kritický deň predstavil sa žalobcovi ako vlastník predmetného motorového vozidla. V spisovom elaboráte sa ale nachádza doklad o tom, že vlastníkom motorového vozidla podľa evidenčnej karty vozidla (č. l. 33 spisu) je B.O.F., a.s. Leasing, Miletičova 1, Bratislava a držiteľom vozidla bola spoločnosť InSi s.r.o. t. j. žalovaná v 2. rade.

V prípade tzv. lízingu bude treba pri určení prevádzkovateľa vozidla posúdiť podľa obsahu príslušnej zmluvy, aký rozsah práv k vozidlu vlastník previedol na lízingového nájomcu. Totiž za prevádzkovateľa vozidla nemožno lízingového nájomcu považovať vtedy, ak podľa zmluvy bol oprávnený vozidlo za (lízingové) platby užívať obvyklým spôsobom bez toho, aby na vozidle mohol vykonať technické úpravy s výnimkou nutných opráv. Mal hradiť iba údržbu a opravu vozidla a nebol povinný vozidlo poistiť, pričom poistenie vozidla vrátane zákonného poistenia bolo zahrnuté v nájomnom.

Vzhľadom na to, že neboli podmienky na potvrdenie ani zmenu rozsudku súd zrušil napadnutý rozsudok. Poukázal na to, že povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie na odstránenie rozporov kto je vlastníkom predmetného motorového vozidla BMW X5 3.0D VAN a kto je jeho prevádzkovateľom. Zároveň bude potrebné vykonať dokazovanie aj na rozsah škody, ktorú žalobca počas konania na súde prvého stupňa vyčíslil výpočtom zo dňa 22.3.2007.

Súd v zmysle zrušujúceho uznesenia krajského súdu doplnil dokazovanie a zistil tento skutkový stav.

Z lízingovej zmluvy č. XXXXXX zo dňa 15.5.2006 uzavretej medzi lízingovou spoločnosťou B.O.F., a.s., Miletičova 1, Bratislava s lízingovým nájomcom InSi s.r.o., Hľivišťa 23 súd zistil, že predmet lízingu motorové vozidlo BMW X5 3.0D VAN je vo vlastníctve prenajímateľa po celú dobu lízingu. Vlastníctvo k predmetu lízingu prejde z prenajímateľa na nájomcu odovzdaním protokolu o riadnom ukončení lízingovej zmluvy ku dňu v ňom uvedenom z čl. VI. vyššie uvedenej zmluvy - poistenie súd zistil, že nájomca je povinný uzavrieť poistenie predmetu lízingu pre prípad škôd spôsobených odcudzením, poškodením alebo zničením motorového vozidla, haváriou, živelnou udalosťou a vandalizmom.

K rozsahu škody sa žalobca vyjadril, že poškodené sklo najprv ohliadol pracovník firmy Slovexpert, ktorý robí výpočet kompletnej ceny za poškodenie diela a tento to vypočítal na sumu 14.460,- Sk. Následne

došlo k výmene skla, kde značkový servis vyúčtoval za túto činnosť 15.215,- Sk, čiže v tomto bol rozdiel medzi týmito dvoma cenami.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.6.2011 č. k. 8C/70/2008 - 109 súd zistil, že žaloba bola opätovne zamietnutá.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca mal poškodené čelné sklo na svojom osobnom motorovom vozidle značky Mercedes E 270 CDI ev.č. N., ktoré bolo následne vymenené, čo potvrdil predloženými listinnými dôkazmi a táto skutočnosť bola potvrdená aj svedkyňou JUDr. Janou Čepčekovou. Taktiež mal za preukázané, že sa žalobca bezprostredne po predmetnej udalosti rozprával so žalovaným v 1. rade, avšak žalobca nijakým spôsobom nepreukázal (nepredložil o tom žiadny dôkaz), že poškodenie čelného skla bolo priamo spôsobené žalovaným v 1. rade alebo žalovaným v 2. rade. Súd mal preukázané, že došlo k škodovej udalosti, vyvolanej osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, rovnako aj ku vzniku škody na čelnom skle motorového vozidla žalobcu. Z vykonaného dokazovania však nemohol jednoznačne uzavrieť, že škoda bola spôsobená udalosťami, vyvolanými osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku žalovaného v 2. rade, nakoľko túto skutočnosť tvrdil len žalobca, pričom ani svedkyňa JUDr. Čepčeková túto skutočnosť nepotvrdila, lebo táto jazdila za motorovým vozidlom žalobcu. Samotné tvrdenie žalobcu, že videl ako mu kameň odskočil z motorového vozidla žalovaného v 2. rade, podľa názoru súdu, nie je dostatočným dôkazným prostriedkom pre okresný súd, aby mohol uzatvoriť (správne uzavrieť), že táto škodová udalosť vznikla v príčinnej súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla žalovaného v 2. rade, nakoľko dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje aj poškodeného, v danom prípade žalobcu. Z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, žalobu v celom rozsahu zamietol. Len tvrdenie žalobcu, že v uvedenom čase sa po vozovke pohybovalo len vozidlo žalovaného v 2. rade, súd nepovažoval za objektívne, nakoľko to bolo len subjektívne vyjadrenie žalobcu, a keďže aj žalovaný v 1. rade poprel, že by si bol vedomý, že z jeho motorového vozidla odletel kameň, podľa názoru súdu bolo potrebné tak ako to navrhla aj svedkyňa JUDr. Čepčeková, zavolať príslušníkov polície na šetrenie škodovej udalosti, aby sa objektívne vyšetrili príčiny tejto škodovej udalosti. Vzhľadom k tomu, že k takémuto dokazovaniu nedošlo, súd mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. O trovách konania si vymienil okresný súd rozhodnúť v samostatnom uznesení po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok „vo všetkých výrokoch“ a žalobe vyhovieť. Žiadal zaviazat' žalovaných na náhradu trov konania. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. januára 2010 č. k. 6 Co/92/2009-71, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 6. februára 2009 č. k. 8C/70/2008-58 a vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Uviedol, že okresný súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, ktorý je pre súd prvého stupňa záväzný. Odvolací súd vyslovil v zrušujúcom rozhodnutí názor, že ide o nárok na náhradu škody spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nasl.. Konštatoval, že za udalosti vyvolané osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, sa v súdnej praxi považujú skutočnosti, ktoré sú objektívne spôsobilé vyvolať škodu alebo súvisia s prevádzkou dopravných prostriedkov. Ďalej vyslovil názor, že pokiaľ škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, nemôže sa prevádzkovateľ zbaviť zodpovednosti a to ani s poukazom na neodstrániteľný úkon tretej osoby (viď rozhodnutie R 16/1969). Bolo povinnosťou súdu prvého stupňa rešpektovať tento názor a odstrániť nedostatky vytknuté v zrušujúcom uznesení. Aj keď okresný súd zistil, kto je prevádzkovateľom motorového vozidla značky BMW X5, ev. č. O., nevyvodil z toho uložený záver. Vyčítal súdu, že aj napriek jasným pokynom a presnej kvalifikácii označenej odvolacím súdom, okresný súd rozhodol tak, že rozhodnutie je v rozpore s dôkazmi, ktoré súd prvého stupňa z neznámych dôvodov nesprávne vyhodnotil.

1. Nikdy nebolo spochybnené, že pred kritickým momentom žalobca čelné sklo na motorovom vozidle rozbité nemal.

2. Ani okresný súd ani krajský súd nespochybnili, že ku škodovej udalosti došlo.

3. Žalobca išiel priamo za vozidlom žalovaného, resp. žalovaných, žiadne iné vozidlo pred ním nešlo a jasne videl kameň vymrštený od zadného kolesa vozidla, ktoré rozbilo jeho predné sklo na motorovom vozidle.

4. Ak by to nebola pravda, nemal by žiaden logický ani nelogický dôvod nasledovať

vodiča toho vozidla a oznámiť mu čo sa stalo. Nepoznal ho, nikdy predtým ho nevidel a nemal s ním žiaden konflikt a ani kontakt, a tak neexistuje logický dôvod, že by mu chcel takýmto komplikovaným spôsobom škodiť.

5. Samotný vodič motorového vozidla nepochybne potvrdil, že žalobca za ním išiel okamžite na miesto, kde parkoval a vysvetlil mu, čo sa stalo. Reagoval tak, že o tom nevie, lebo za seba nevidel, ale ďalej uviedol, že pokiaľ je to tak, tak sa to bude hradiť z poisťky motorového vozidla.

6. Svedkyňa JUDr. Čepčeková tak isto potvrdila, že pred kritickým momentom žalobca čelné sklo rozbité nemal, a videla aj tú skutočnosť, že okamžite po rozbití skla rozprával žalobca s vodičom vozidla, pretože išla svojím vozidlom hneď za vozidlo žalobcu až na miesto, kde vodič BMW odstavil.

7. Je nelogická požiadavka súdu, že by mal urobiť chybu, keď neprivolal k rozhovoru s vodičom BMW políciu, pretože ani zápis polície, (pokiaľ by vôbec polícia nejaký zápis urobila), by nemohol priebeh deja potvrdiť. Navyiac tým, že žalobca políciu neprivolal, neporušil žiadne ustanovenie žiadnej normy, ktoré by malo za následok spochybnenie škody.“

Z uznesenia krajského súdu č. k. 6Co 203/2011 - 118 zo dňa 29. júna 2012 súd zistil, že krajský súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tou skutočnosťou, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní nevyhodnotil vykonané dôkazy podľa ustanovenia § 132 O. s. p. a rovnako s poukazom na ustanovenia § 226 O. s. p. uviedol, že v prejednávanej veci okresný súd pri opätovnom vydávaní napadnutého rozsudku postupoval priamo v rozpore s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.1.2010 č. k. 6Co 92/2009 - 71, ktorým bolo zrušené jeho predchádzajúce rozhodnutie v tej istej veci a tak porušil tú kasačnú záväznosť rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 226 O. s. p. Poukázal na to, že pre konanie po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom platí bezvýnimčná zásada viazanosti súdu nižšieho stupňa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Požiadavky na reflektovanie kasačného rozhodnutia v následnom rozhodnutí okresného súdu sú totiž výrazne prísnejšie než je to v prípade záväznosti precedenčnej. V konaní nasledujúcom po kasačnom rozhodnutí nie je priestor pre úvahy, či je právny názor odvolacieho súdu správny, fundovaný, či úplný. Toto pravidlo neplynie z presvedčenia odvolacieho súdu o svojej vlastnej neomylnosti (na rozdiel od okresného súdu), ale z nutnosti definitívne ukončiť konkrétny spor a predísť nekonečnému súdnemu presúvaniu spisu medzi súdmi, čo by neúmerne predlžovalo konanie a tým porušovalo ústavné práva účastníkov na skončenie veci v primeranej dobe a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V odôvodnení ďalej uviedol, že prístup súdu prvého stupňa možno vnímať ako neprípustné nereflektovanie, či dokonca vedomé obchádzanie kasačného (záväzného) uznesenia krajského súdu, z ktorého zreteľne vyplýva právny názor a vzhľadom na uvedené skutočnosti súd odvolaniu žalobcu vyhovel a rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa bude postupovať podľa právneho názoru vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.1.2010 č. k. 6Co 92/2009 - 21 a vyporiadať sa aj z námietkami, ktoré žalobca uviedol v odvolaní.

V predmetnom spore sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená kameňom vymršteným spod kolesa pred ním idúceho vozidla (žalovaného v 2. rade). Ide o škodu spôsobenú okolnosťami, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla (najmä v dôsledku rýchlosti vozidla).

V danom prípade ide o nárok na náhradu škody spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku podľa §427 ods. 2 OZ a nasl.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky zodpovedá prevádzkovateľ (t. j. taký, ktorý na rozdiel od subjektov uvedených v ods. 1 nevykonáva dopravu) motorového vozidla.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, ktorá je upravená v § 427 - 431 OZ je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 427 OZ sú: a) udalosti vyvolané osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku; b) vznik škody; c) príčinná súvislosť medzi touto udalosťou a vznikom škody.

Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzkovateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať (§ 428 OZ.)

Prevádzkovateľ sa nemôže zbaviť zodpovednosti za takto spôsobenú škodu ako škodu odvodzujúcu svoj pôvod z prevádzky.

Liberácia prevádzkovateľa prichádza do úvahy len v prípade, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Za udalosti vyvolané osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku sa teda v súdnej praxi považujú skutočnosti, ktoré sú objektívne spôsobilé vyvolať škodu alebo súvisia s prevádzkou dopravných prostriedkov.

Pokiaľ bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke nemôže sa prevádzkovateľ zbaviť zodpovednosti a to ani s poukazom na neodvratiteľný úkon tretej osoby (vid' rozhodnutie Najvyššieho súdu R 16/1969).

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že žalobca mal poškodené čelné sklo na svojom osobnom motorovom vozidle Mercedes E 270 CDI, EVČ: N., ktoré bolo následne vymenené, čo potvrdil predloženými listinnými dôkazmi a následne túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa JUDr. Čepčeková. Taktiež bolo preukázané, že sa žalobca bezprostredne po predmetnej udalosti rozprával so žalovaným v 1. rade, čo má súd za preukázané z výpovede žalobcu ako aj z výpovede žalovaného v 1. rade, ktorý uviedol, že za ním prišiel žalobca na parkovisku, ktorý mu oznámil, že z jeho auta bol vymrštený kameň, ktorý následne poškodil čelné sklo na aute žalobcu. Rovnako má súd za preukázané, že sa žalobca so žalovaným rozprávali ohľadom tejto nehody ako aj ohľadom poisťky.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd má za preukázané, že žalobcovi bola spôsobená škoda rozbitím čelného skla na motorovom vozidle, ku ktorej došlo tak, že od kolesa pred ním idúceho motorového vozidla BMW X5, EVČ: O. bol vymrštený kameň, ktorým poškodil čelné sklo. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť v zmysle ustanovenia § 427 na vznik ktorej sa nevyžaduje zavinené konanie. Predpokladom tejto zodpovednosti za škodu sú udalosti vyvolané osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznikom škody a príčinnou súvislosťou. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že k vymršteniu kameňa došlo tak, ako to popísal žalobca vo svojej výpovedi aj v návrhu a táto škoda bola spôsobená osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, ktorá spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Ani žalovaný v 1. rade v konaní nepoprel, že by žalobca ihneď po škodovej udalosti nedošiel na parkovisko, kde mu oznámil čo sa stalo a ako došlo k vymršteniu kameňa a z toho dôvodu súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade uhradiť spôsobenú škodu, ktorej výšku žalobca v priebehu konania vyčíslil na sumu 479,98 €. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky, pričom tieto zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, ktoré ani prevádzkovateľ ani vodič nemôžu mať vplyv napr. materiállové vady, únava materiálu, zlyhanie ovládacieho mechanizmu. Preto je v danom prípade daná objektívna zodpovednosť a vzhľadom na uvedené súd návrhu vyhovel.

Súčasne v zmysle § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od dňa 20.3.2008, nakoľko žalovaný sa dostali do omeškania s plnením uvedenej sumy až po tom čo im bol doručený platobný rozkaz, žalovanému v 1. rade 19.3.2008 a žalovanému v 2. rade 17.3.2008.

O trovách konania bude rozhodnuté v zmysle ustanovenia § 151 ods. 3 O. s. p. samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.